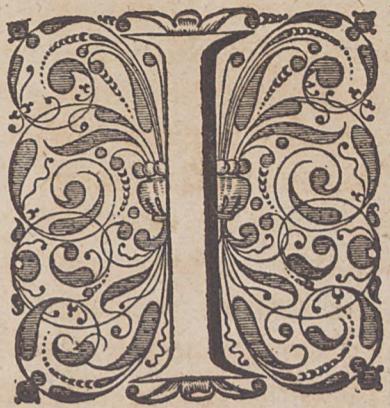

E P I S C O P A T V S
B E R G A , S T A V A N G R I A
&
A S L O A , vulgo O P S L O .

Praefectura
Bergensis.

Nter quinque Norwegiæ præfecturas præcipue eminent Bergensis & Aggershusia. Berga vero eundem cum oppido Stavanger, quod tamèn peculiaris episcopi sedes est, præfectum habet.

Berga Me-
tropolis.

Berga, totius Episcopatus Bergensis Metropolis, vel à montibus vel à recipiendis occulendis nomen habet; est enim ejus portus amplissimus ac tutissimus, cinctus undique altis montibus, in eoque naves ab Oceani furore commode servantur. Berg autem mons est, Bergen occulere, servare, custodire. Vrbs admodum antiqua est, quippe cuius & Plinius & ante illum Pomponius Mela mentionem faciant. Melæ verba hæc sunt: Thyle Bergarum littori opposita est, Grajis & nostris celebrata carminibus; in ea quod sol longe occasurus exsurgit, breves utique noctes sunt, sed per hyemem sicut alibi obscuræ; æstate lucidæ; quod per id tempus jam se altius evehens, quamquam ipse non cernatur, vicino tamen splendore proxima illustrat; per Solstadium vero nulla, quod tum jam manifestior non fulgorem modo, sed sui quoque partem maximam ostendat. Non sum nescius, codices quosdam habere initium periodi istius modo, Thyle Belgarum littori opposita. Sed ut ante nos alii recte adnotarunt, vitiosa est ea lectio. Nihil enim commune Belgis cum Thyle. Plinius quoque ex Pomponio aut aliunde Bergam describens, Sunt, inquit, qui & alias produnt Germanici Oceani insulas, Scandiam, Dummam, Bergas, maximamque omnium Nerigon, ex qua in Thylen navigatur. Erravit quidem quod insulam dixerit, sed nos hoc nunc non agimus. Illud sufficit, Bergam, vel Bergos, vel Bergum, priscis notum fuisse. Iornandes quoque Bergonis meminit insulæ: neque est dubium quin hunc locum voluerit designare. Oppidum Bergense cum portu suo in recessu est, ad quem per sinum, qui Carmesum vocatur, contenditur, rupibus utrimque imminentibus, & fauces dispari spatio munientibus, per aliquot milliaria. Estque sinus profundus, ut qui naves onerarias ccc atq; amplius lastarum, sine periculo in portum deducat ad ipsas usque mercatorum casas, ubi vel anchoras jacere, vel saxis funes suos alligare licet. Sunt enim rupibus immisii annuli

ferrei in istum usum. Ac videtur opportunitas ista condendæ primum urbi occasionem majoribus dedisse. Distant vero Berga à Schagen (quod oppidum est in extrema ora Iutæ Boream versus, notissimum nautis) milliaribus propemodum lxxx. Diem habet longissimum xx, brevissimum iv horarum. Cives & incolæ partim è Germania sunt, partim è Norvagia; quam Plinius Nerigen dixit: suntque his alii quoque populi permixti; invitante ad migrationem quoilibet lucri spe. Ad occasum est arx regia, in qua Præfetus jus dicit. Sedes hic est Episcopalis, subjecta Archiepiscopo Nidrosiano. Ædificia sacra satis sunt splendida: ut & ea quæ ab Anseaticis exstructa sunt. Viliora ex trabibus inter se compactis constant, cespite viridi constratis tecti loco. Anseatici mercatores à Regibus Daniae concessis variis privilegiis huc allecti sunt, ut regionem annonæ, cuius ibi ingens penuria est, reficerent. Petunt inde pisces vento induratos, pelles preciosas, ligna. Inferunt triticum, filiginem, farinam, panem bis coctum, cerevisiam, vinum, aquam vitæ. Pisces sunt ex falparum & strumulorum genere. Hos mensie Ianuario captant, quum frigus maximum est, & ad ventum indurant baculorum instar. Eorum capture exerceatur non tantum aperto mari, sed etiam in sinubus ac lacibus, quorum aqua maxima ex parte est dulcis. Nidrosiani, qui in vicinia degunt, captos à se & ita exsiccatos vel ipsi Bergam mittunt, vel mercatoribus Bergam deferendos vendunt.

Episcopatus Stavangriensis, cuius metropolis est Stavangria ad Magnum sinum in peninsula posita, in has dividitur præfecturas: Stavanger-
leen, Dalarne, Ieren, Listerleen, Mandalsleen, Nedenes-
leen, & Abygdalag. Magnum ad Stavangriam si-
num præternavigantibus celebris istarum re-
gionum occurrit insula, Scudenes incolis dicta,
tribus milliaribus longa, vix dimidio lata.

Aggershusia, arx validissima, Asloæ vicina, oppida habet: Asloam, quam incolæ Opсло, ex-
teri Anslo vocant, civitas est Episcopalis, sita ad profundissimum sinum, Belgis Soenwater di-
ctum. Ad mare Tonsberg, seu Konigsberg, & non
longe hinc in mediterraneis Occasum versus
Skeen, sive Skon, ubi ferri & æris fodinæ & non ita
pridem mineralia argenti inventa fuere. Major
& Minor Hamaria proprios olim habuere Epi-
scopos, nunc Opsloensis subsunt. Profert provin-
cia hæc altissimas omnium pinus & asperes
optimos, qui ad alia Europæ loca deferuntur.

Europa Sept.